

דבר העורכים

גילוון מיוחד זה מוקדש לזכרו של פרופ' צבי לם, שהיה ללא ספק אחד מאושיותו המחקר החינוכי בארץ. הוא היה מעורב שנים ארוכות בפעולות האקדמיה והחינוך במכללה ולמד בה פטכולוגיה, תולדות החינוך ופילוסופיה של החינוך. שנתיים ימים היה מנהל בפועל של המכללה כאשר מילא את מקומו של מנהל המכללה, אברהם אבן-שושן, שיצא לתקופת מחקר בחו"ל הארץ. פרופ' לם היה אדם יקר וטוב, בעל יודיעות מרשימות ביותר, רחבות ונבונות. הוא היה מוכן תמיד לסייע לולתו ולהשיא עצה בחיבה הנדירה במקומותינו. הוא יחסר לנו. יהי זכרו ברוך.

גילוון זה מתבסס במידה רבה על יום עיון לזכרו של פרופ' לם שהתקיים במכלה ביום 23/12/2005. בגילוון ארבעה שערים.

השער הראשון מוקדש לשיח, אידיאולוגיה וחינוך. פרופ' לם ז"ל עמד על כך שהחינוך הוא אידיאולוגי. המאמרים בשער הראשון מארירים היבטים אידיאולוגיים של השיח בתקורת וחינוך, מנקודת מבט ביקורתית: **איילת כהן** מתארת כיצד הצדדים שהשתתפו בתהליך החתנתקות, תושבי חבל עזה, המשטרה והצבא, השתמשו בדים חזותיים על מנת לשרת את מטרותיהם, וכייד העיתונאים, באמצעות פרשנות מטא-טקטואלית נטו חלק פעיל ב"מאבק הדימויים". **נורית פלד-אלחנן** מארה באור ביקורתית את השיח שבין מורים לילדיים בכיתה, שיח שמכונן את התלמידים לאמץ את התרבות השלטת ("שובנים תרבותי", בלשונו של רחל ווזנר, היא מציעה אידיאולוגיה דיאלוגית, שהיא אידיאולוגיה רב תרבותית, שמכבהת את השונה וכוללת אותו. אורנה שץ-אופנהיימר עוסקת גם היא באידיאולוגיות שמנחות מורים, אך מפרשקטיביה שונה, של "אין-יביזואציה". בעקבותם ז"ל, שטען שאחת מטרות ההוראה היא לאפשר לתלמיד להגיע להגשמה עצמית, מראה אורנה שץ-אופנהיימר כיצד תוכנה זו משתקפת באופן שבו מורים מתארים את עבדותם.

רחל ווזנר מתארת את השינויים האידיאולוגיים שהלו ביחס למיללים לועזיות אצל חוקרי הלשון העברית ומחברי ספרי הלימוד בלשון, וגבrial קאבלין מתאר את ההיסטוריה של החינוך המנייני בישראל ככלי לקידום של תפיסת עולם שמרנית.

השער השני מוקדש לקבוצות בחברה הישראלית. החבורה בעידן המודרני היא פוליטלית. המחקרים בשער השני עוסקים בהיכרות עם קבוצות ש�មרכיבות את החברה הישראלית, וMORECBOOT בעצמן מזהויות שונות: גיל, מגדר וקבוצה אתנית. **רויטל סלע-שיוביץ** עוסקת בתרבויות הפנאי של בני הנוער, ובקשר שבין מגדר, העדפות מוייקליות ואלימות. **נעמי יינר-לי** מתארת את החברה הדיזוטית, ומתקדמת בששים דרזיות משכילות שמצוות בתווך, בין החברה היהודית החילונית לבין החברה הדיזוטית המסורתית. **לילי הפלרט-эмיר ומיכל מוטרו** עוסקות בזותות מגדריות כפי שהיא באה לידי ביטוי ביחס לבני חינוך של תלמידים בבית הספר היסודי.

השער השלישי מוקדש ליזמות חינוכיות. פרופסור צבי לם ז"ל היה לא רק הוגה דעתות אלא גם מחנך בפועל, שהקדיש זמן רב לילדים במצוקה: הוא הקים באיטליה בית ספר לילדים יהודים ניצולי השואה, ועבד כמחנך בכפר הנוער מאיר שפה. כהוקרה לפועלו החינוכי, השער השלישי מוקדש ליזמות בתחום החינוך. **יהוזה בר-שלום, איל בלוץ ורחל פרץ** זימנו פרויקט שימוש לעירייה ירושלים ולמכללה לחינוך ע"ש דוד ילין. במסגרת זו, תלמידי המכללה מקבלים כלים תאורטיים ומעשיים ליוזום וניהול של פרויקטים חינוכיים, ומשתתפים בפרויקט חברתי חינוכי בעיר. **פלורה מор, חנסאא דיאב ומוחמד זיאד** זימנו פרויקט חינוכי שמטרתו להכשיר סטודנטים להוראה לעובודה אפקטיבית עם ילדים בסיכון. במהלך התכנית הסטודנטים לומדים להכיר את הילדים שבhem הם מטפלים באופן אישי, מבינים את הקשיים שבפניהם הם ניצבים, משדרים להם ציפיות וביטחון שיצליחו, ותומכים בהם באופן רגשי, חברתי וኮונטיבי. **עדנה קפל-גרין** מתארת את בית הספר "מפנייה" שמחזיר נוער נושר ללימודים תיכוניים. **עדה סויוזבקי** הגתה את הפרויקט "כפפה ליד" שבו עלות על צרכיסים יהודים של תלמידים בבית הספר היסודי. **רות בר-סיני, חנסאא דיאב ו יצחק מנולסן** מתארים את קבוצת "הדילוג והעשיה" במכללה לחינוך ע"ש דוד ילין. הקבוצה, שהייתה מרכיבת מורים יהודים וערבים, נפגשה על מנת להתמודד עם ההשלכות של הקונפליקט היהודי-ערבי על היחסים שבין המורים והתלמידים במכללה. **רות בר-סיני** יקרה שיטה לפיתוח קבוצה רבת תרבותית שיש בה יחס אמון, כבוד הדדי ופעילות משותפת, באמצעות משחקי תנואה. לסימן, **ニצה ולדמן מסבירה** כיצד ניתן לשפר את ההוראה באמצעות המחשב. הצעותיה כוללות שימוש בתכנות, בדואר

אלקטронני ובאתרי אינטרנט, השתתפות בפורומים מקוונים ופיתוח מאגרי מידע.

השער רביעי הוא ביטוי לתוצריו החינוך. בשער זה מוצגת עבודה אקדמית של סטודנטית מצטיינת מן המכללה. אמרה של **איילה כהן** עוסקת בהשוואה בין השיר "כתיבת קורות חיים" לבין המבנה של המסמך "קורות חיים", כסוגה שימושית.

אהרון שי
עינת גוברמן